

РЕШЕНИЕ

№ 6684

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6990** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР), във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. И. Н., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], кантора 322, чрез адв. А. М. от САК, срещу Заповед № 227з-514 от 21.06.2023 г. на ВПД началник на 03 РУ-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон, съществен порок във формата поради непосочване на издателя на акта, както и неяснота относно повода за разпореждане на дисциплинарна проверка. Счита, че вмененото му нарушение на чл.59, ал.1 от Инструкция № 8121з-929 от 2 декември 2014 г. за патрулно-постова дейност (П.) не може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.1, предл.4 от ЗМВР. Не ставало ясно дали се има предвид неизпълнение на заповеди и разпореждания на министър, на пряк ръководител или за неизпълнение на законови и подзаконови нормативни актове. Поддържа липса на дисциплинарно нарушение и неяснота относно употребения израз „изменение на оперативната обстановка“. Визира липса на вредни последици от деянието. Счита, че евентуално нарушение би следвало да се квалифицира като такова по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР. Съвкупността на тези пороци при издаване на заповедта тълкува като нарушаваща правото му на защита да разбере какво именно

дисциплинарно нарушение му е вменено. Претендира за отмяна на акта и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание поддържа жалбата чрез адв. М..

Ответникът началник на 03 РУ-СДВР оспорва жалбата, чрез юрк. Д..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 13.03.2023 г. служители от О. - СДВР за времето от 14:30 ч. до 17:30 ч., екип в състав ПИ Г. В. и ПИ Р. М. от 01 с-р „О.“ – СДВР, са осъществили контрол на силите от групи „ООР“ към 01 - 09 РУ - СДВР, за което е изготвена докладна записка № 513р-27715 от 16.03.2023 г. по описа на СДВР.

В същата е отразено, че съгласно приложение № 2 към Заповед № 513з-830/02.02.2022 г. на П. 362 от 03 РУ при СДВР с автомобил с рег. № СВ 4977 НР е определено за времето от 15:30 ч. до 16:00 ч. на 13.03.2023 г. да заеме установъчен пункт на кръстовището на [улица]и ул. Св. Св. К. и М.“. От осъществения на посоченото място контрол от служители на СДВР за времето от 15:25 ч. до 15:45 ч., на 13.03.2023 г. е установено, че служителите от 03 РУ - СДВР не са заели разпоредения установъчен пункт. Служителите на СДВР са извършили проверка в ОДЧ на 03 РУ - СДВР, от която е установено, че екипът е бил служебно ангажиран в сградата на РУ за отчитане на извършена дейност. От проведен разговор с началник на сектор „Охранителна полиция“ при 03 РУ - СДВР, проверяващите служители са установили, че няма повод за незаемане на определения установечен пункт на кръстовището [улица]и ул. Св. Св. К. и М.“.

Според докладна записка с рег. № 227р-7018 от 27.03.2023 г. по описа на 03 РУ - СДВР, на 13.03.2023 г. за времето от 07.00 ч. до 19.00 ч. по ежедневна ведомост, като П. - 362 са били назначени ПИ А. И. Н. - служител в група „Охрана на обществения ред“ в сектор „Охранителна полиция“ при 03 РУ - СДВР и КО А. В. Ц. - служител в група „Охрана на обществения ред“ в сектор „Охранителна полиция“ при 03 РУ - СДВР.

За старши на екипа съгласно информационна карта № В 766255 е бил определен ПИ Н.. В докладната са изложени данни, че служителите не са заели установъчния пункт, тъй като са купували компакт дискове за попълване на данъчни декларации, след което са били в сградата на 03 РУ - СДВР за събиране на резултата. Това било посочено от тях в представени писмени сведения.

Със Заповед № 227з - 280/31.03.2023 г. на началника на 03 РУ-СДВР е разпоредена проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР по повод регистрираната докладна записка рег. № 513р- 27715 от 16.03.2023 г. по описа на СДВР.

За резултатите от проверката, разпоредена със Заповед № 227з - 280/31.03.2023 г. на началника на 03 РУ-СДВР, е изготвена справка рег. № 227р-9856 от 27.04.2023 г. Проверяващата комисия е предложила на дисциплинарнонаказващия орган (ДНО) за извършеното нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2, вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР на служителя да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Издадена е оспорената Заповед № 227з-514 от 21.06.2023 г. на ВПД началник на 03 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл.194, ал.2, т.1, предл.4, чл.197, ал.1, т.3 и чл.200, ал.1, т.11 и т.15 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Поведението на служителя е квалифицирано от ДНО като дисциплинарно нарушение, тъй като същият, като старши на екипа, не е създал организация за изпълнение на разпореждане № 227р-5800/10.03.2023 г. на началника на 03 РУ - СДВР за единната разстановка на силите и средствата на група „ООР“ в сектор „ОП“ при 03 РУ - СДВР, за времето от 15:30 ч. до 16:00 ч. на 13.03.2023 г. Приел е, че служителят е запознат с въпросното разпореждане, видно от положения от него подпис в ежедневна ведомост № 227р- 31670/30.12.2022 г., където е отразено и самото разпореждане, с което на служителите от състава на АП 362 П. е разпоредено да изпълняват задачи на установъчен пункт № 3 - района на [улица]и [улица]. Посочил е, че за незаемането на разпоредения за изпълнение установъчен пункт ПИ Н. не е създал необходимата организация за извършване на доклад в ОДЧ при 03 РУ - СДВР за извършваната проверка и изменението на оперативната обстановка.

ДНО не е възприел като оправдаващо обстоятелство, че за посочения период от 15:30 ч. до 16:00 ч. на 13.03.2023 г. служителите са купували компакт дискове за попълване на данъчни декларации, след което са били в сградата на 03 РУ - СДВР за събиране на резултати, тъй като изготвянето на съответните декларации било индивидуално задължение на всеки служител, а не колективно такова, а отчитането на резултатите не било причина за неизпълнение на конкретно поставените задачи в разпореждане № 227р-5800/10.03.2023 г. на началника на 03 РУ - СДВР относно единната разстановка на силите и средствата на група „ООР“ в сектор „ОП“ при 03 РУ – СДВР.

Приел е за безспорно, че с поведението си полицейски инспектор А. И. Н. е извършил нарушение, като на 13.03.2023 г., като старши на екипа не е създал организация за изпълнение на разпореждане № 227р-5800/10.03.2023 г. на началника на 03 РУ - СДВР за единната разстановка на силите и средствата на група „ООР“ в сектор „ОП“ при 03 РУ - СДВР, като за незаемането на разпоредения за изпълнение установъчен пункт ПИ Н. не е създал необходимата организация за извършване на доклад в ОДЧ при 03 РУ - СДВР за извършваната проверка и изменението на оперативната обстановка.

Така описаното поведение е квалифицирано като нарушение на чл. 59 (Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за), ал. 1 (всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение) от Инструкция за патрулно-постова дейност № 8121з-929/17 г. Това нарушение на разпореждане на пряк ръководител по смисъла на закона е квалифицирано като нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение 4 от ЗМВР, което от своя страна е съставомерно по чл. 200, ал. 1, т.11 от ЗМВР „неизпълнение на.....или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник- министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители “ и т. 15 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове", за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“.

Заповедта е връчена на служителя на 22.06.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена по пощата в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява

законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен чл.204, т.4 ЗМВР – служител на висша ръководна длъжност съгласно Удостоверение рег. № 513р-74576 от 25.07.2023 г., според което И. И. В. е временно преназначен на длъжност началник на 03 РУ-СДВР, със Заповед № 8121К-12937 от 04.11.2022 г. на министъра на вътрешните работи. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност на акта поради издаването му или неподписването му от компетентен административен орган.

Мотивите на акта следва да се считат допълнени с тези в Справка рег. № 227р-9856 от 27.04.2023 г. на проверяващата комисия, назначена със Заповед рег. № 227з - 280/31.03.2023 г. на началника на 03 РУ-СДВР, предвид направеното в заповедта позоваване на нея и задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС. С това съдът приема, че актът е мотивиран от правна и фактическа страна по смисъла на чл.210, ал.1 ЗМВР с коректно посочване на всички изискуеми от нормата реквизити.

Административното производство е образувано със Заповед рег. № 227з – 280 от 31.03.2023 г. на началника на 03 РУ-СДВР, с която е разпоредена проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР, определен е състав на проверяваща комисия и срок на проверката. Неоснователно е възражението в жалбата за неяснота относно повода на дисциплинарната проверка. Заповед рег. № 227з – 280 от 31.03.2023 г. съдържа подробно описание на фактическите обстоятелства по извършената на 13.03.2023 г., които изцяло са възпроизведени от докладна записка рег. № 513з-27715 от 16.03.2023 г. Изрично е посочено, че тези факти навеждат на предварителни данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 и т.2, вр. чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, с което надлежно е охранено правото на защита на служителя, вкл. с посочване на правата му по чл.205, ал.3 и ал.5 и чл.207, ал.8 от ЗМВР.

Съгласно чл.18, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. върху копие от заповедта за проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва:

1. адрес за получаване на съобщения и данните по чл. 18а, ал. 4 от АПК;
2. подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по чл. 18а, ал. 4 от АПК.

Заповед рег. № 227з – 280 от 31.03.2023 г. е съобщена на Н. на 02.04.2023 г., като служителят не се е възползвал от правото да посочи подпомагащ го служител или адрес по чл.18а от АПК.

На същата дата, 02.04.2023 г., на служителя е връчена покана рег. № 227р-7687/01.04.2023 г. на проверяващата комисия, с която му е предоставена възможност за писмени обяснения или възражения, както и за представяне на доказателства във връзка с дисциплинарното производство, образувано със Заповед рег. № 227з – 280 от 31.03.2023 г. Изрично е посочено, че обясненията следва да се адресират до началника на 03 РУ-СДВР като дисциплинарнонаказващия орган. С това е изпълнено задължението на проверяващата комисия по чл.31 от Инструкция № 8121з-877/21 г. за дисциплинарната практика в МВР.

С Протокол рег. № 227р-8360 от 06.04.2023 г. по описа на СДВР председателят на проверяващата комисия е документирал извършена в деловодството на 03 РУ-СДВР проверка, според която Н. не е депозирал писмени обяснения в дадения му срок.

На 29.04.2023 г., на служителя е връчена покана рег. № 227р-9889/27.04.2023 г. на дисциплинарнонаказващия орган, с която му е предоставена възможност в 24-часов срок да депозира допълнителни писмени обяснения и възражения във връзка с връчената му на същата дата Справка рег. № 227р-9856 от 27.04.2023 г. Справката съдържа писмено отбелязване за връчването ѝ на Н. на 29.04.2023 г., когато служителят е запознат и в материалите от извършваната проверка. Изпълнено е задължението на проверяващата комисия по чл.34, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 8121з-877/21 г. за дисциплинарната практика в МВР

С Протокол рег. № 227р-10046 от 02.05.2023 г. по описа на СДВР председателят на проверяващата комисия е документирал извършена в деловодството на 03 РУ-СДВР проверка, според която Н. не е депозирал допълнителни писмени обяснения в дадения му срок. С това е изпълнена последната хипотеза на чл.206, ал.1 от ЗМВР, а именно държавният служител не е изслушан и не е дал писмени обяснения по причини, зависещи от самия него, поради което следва да се приеме за спазена процедурата по чл.206, ал.1 от ЗМВР.

Спазени са преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР, според който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл.196, ал.1 и ал.2 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарнонаказващ орган. Материалите от дисциплинарната преписка са постъпили при ДНО със запознаването му на 26.04.2023 г. със Справка рег. № 227р-9856 от 27.04.2023 г. на проверяващата комисия, тъй като тогава може да се приеме, че са известни всички елементи от фактическия състав на извършеното дисциплинарно наказание и неговия извършител. Наложено на 21.06.2023 г. дисциплинарно наказание е в 2-месечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР.

По изложените съображения съдът намира, че в хода на дисциплинарната проверка не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е процедурата по чл.206, ал.1 от ЗМВР, както и преклузивните срокове по чл.195, ал.1 от ЗМВР. Служителят е запознат, както с правата си по повод на разпоредената проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР, така и със заключителната справка от проверката и събраните при нея доказателства. Надлежно му е осигурена възможност за предоставяне на писмени обяснения, както пред проверяващата комисия, така и пред дисциплинарнонаказващия орган, поради което възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения са неоснователни.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

Страница първа на оспорената заповед съдържа подробно описание на обстоятелствата, документирани с докладна записка рег. № 227р-9856 от 27.04.2023 г. относно служебните задължения на П. 362 от 03 РУ-СДВР на 13.03.2023 г. съгласно приложение № 2 към заповед № 513з-830/02.02.2022 г., а именно: за времето от 15:30 ч. до 16:00 часа да заеме установъчен пункт на кръстовището на [улица]и [улица].

На същата дата, 13.03.2023 г., за времето от 14:30 ч. до 17:30 ч., служители от О. -

СДВР - екип в състав ПИ Г. В. и ПИ Р. М. от 01 с-р „О.“ – СДВР, осъществили контрол на силите от групи „ООР“ към 01 - 09 РУ - СДВР, за което била изготвена докладна записка № 513р-27715 от 16.03.2023 г. по описа на СДВР. Служителите на СДВР извършили проверка в ОДЧ на 03 РУ-СДВР, при която установили, че екипът на П. 362 от 03 РУ-СДВР е бил служебно ангажиран в сградата на РУ за отчитане на извършена дейност, но не е имал повод за незаемане на установъчния пункт.

Така описаното поведение на служителя Н. – старши на екипа, на страница 2 от заповедта, е квалифицирано като нарушение, тъй като не е създал организация за изпълнение на разпореждане № 227р-5800 от 10.03.2023 г. на началника на 03 РУ-СДВР за единната разстановка на силите и средствата на група „ООР“ за времето от 15:30 ч. до 16:00 часа на 13.03.2023 г.

Според съда, неизпълнението на така описаното задължение е съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предложение 4 от ЗМВР – неизпълнение на разпореждане на пряк ръководител. Използваното в нормата множествено число „преките ръководители“ е указание, че тя не касае единствено непосредствено прекия на служителя ръководител (в случая, началник група ООР в сектор ОП при 03 РУ-СДВР), а всички ръководители в йерархията на съответната администрация.

По-нататък, на същата страница в заповедта е посочено, че Н. не е създал необходимата организация за извършване на доклад в ОДЧ при 03 РУ-СДВР за извършената проверка и за изменението на оперативната обстановка, с което е нарушил чл.59, ал.1 от Инструкция № 8121з-929/17 г. за П.: нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение.

Според съда това нарушение е съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предложение 1 от ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове.

Вместо това, в заповедта е посочено *„горното е нарушение на разпореждане на пряк ръководител по смисъла на закона и е нарушение на чл.194, ал.2, т.1, предл.4 от ЗМВР, вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР – „неизпълнение на или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ и по т.15 от ЗМВР – „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове“.*

По-нататък в заповедта отново следва описание на фактичката обстановка от 13.03.2023 г. и изброяване на доказателствата в нея на подкрепа.

Въз основа на писмени обяснения на служителите от П. 362 Н. и А. В. е установено, че за времето от 15:30 ч. до 16:00 часа на 13.03.2023 г. същите са се намирали в сградата на 03 РУ-СДВР „за събиране на резултати“ – тъй като са купували компактдискове за данъчни декларации на целия взвод, което било индивидуално задължение на всеки служител, а не колективно.

Следва заключение: „отчитането на резултатите не е причина за неизпълнение на конкретно поставените задачи в разпореждане № 227р-5800 от 10.03.2023 г. на началника на 03 РУ-СДВР (съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предл.4 от ЗМВР, както се посочи от съда), като Н. не е дал обяснение защо не е докладвал за незаемането на установъчния пункт (съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предл.1 от ЗМВР, както се посочи от съда).

По-нататък ДНО е приел за безспорно установено, че „полицейски инспектор А. И. Н. е извършил вмененото му нарушение, като на 13.03.2023 г., като старши на екипа, не е създал организация за изпълнение на разпореждане № 227р-5800/10.03.2023 г. на началника на ОЗ РУ - СДВР за единната разстановка на силите и средствата на група „ООР“ в сектор „ОП“ при ОЗ РУ - СДВР, за времето от 15.30 ч. до 16.00 ч. на 13.03.2023 г., с което е разпоредено на служителите от състава на АП 362 П. да изпълняват задачи на установъчен пункт № 3 - района на [улица]и уд. „Св. С. и М.“ (съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предл.4 от ЗМВР, както се посочи от съда), като за незаемането на разпоредения за изпълнение установъчен пункт ПИ Н. не е създал необходимата организация за извършване на доклад в ОДЧ при ОЗ РУ - СДВР за извършваната проверка и изменението на оперативната обстановка (съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предл.1 от ЗМВР, както се посочи от съда).

По-нататък ДНО е посочил, че „с поведението си А. Н. нарушава чл. 59 (*Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за:*), ал. 1 (*всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение*) от Инструкция за патрулно-постова дейност № 8121з-929/17 г.“, което било „нарушение на разпореждане на пряк ръководител по смисъла на закона - нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение 4 от ЗМВР“.

Така посочените две изречения на оспорената заповед, според съда, са показателни за неправилното приложение на материалния закон, което следва от цялостното съдържание на акта. Нарушението на подзаконов нормативен акт (чл.59, ал.1 от Инструкция № 8121з-929/17 г. за П.) е съставомерно по чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение 1 от ЗМВР. Докато незаемането на установъчен пункт, с което не е създадена организация за изпълнение на разпореждане № 227р-5800/10.03.2023 г. на началника на ОЗ РУ - СДВР за единната разстановка на силите е съставомерно по чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение 4 от ЗМВР.

Обосновани в тази връзка са доводите на жалбоподателя за объркване между отделните хипотези на вменената за нарушена норма на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, което е най-показателно в цитираните две изречения на заповедта, защото *неизпълнението на чл.59, ал.1 от Инструкция № 8121з-929/17 г. за П. не е нарушение на разпореждане на пряк ръководител по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение 4 от ЗМВР, както неправилно е посочил ДНО.*

Заповедта е прекалено многословна. Многократно е повторена фактическата обстановка и са цитирани *в пълнота* (с всички отделни хипотези на чл.194, ал.2, т.1, вр. чл.200, ал.1, т.11 и т.15 от ЗМВР) нарушените правни норми, което според съда, също води до объркване, невъзможност за връзка между факти и правна квалификация и като краен резултат – до неправилно приложение на материалния закон.

Безспорно, описаното в акта поведение на служителя представлява дисциплинарно нарушение. Т. е както незаемането на установъчния пункт в нарушение на разпореждане на пряк ръководител, така и недокладване в ОДЧ за изменената оперативна обстановка – необходимост от закупуване на компакт дискове за попълване на данъчни декларации и събиране на

резултата от смяната (неизпълнение на подзаконов нормативен акт). В санкционното производство, каквото е дисциплинарното такова, е недопустимо подобно смесване на фактически състави на нарушения, тъй като това накърнява правото на защита на засегнатото лице да разбере вмененото му нарушение и да организира защитата си срещу него.

В допълнение към изложеното, в заповедта са цитирани пълните текстове на чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ и на чл.200, ал.1, т. 15 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите този закон и на издадените въз основа на него и подзаконови нормативни актове“, което също допринася за констатираното смесване на различни фактически състави на дисциплинарни нарушения.

Дисциплинарнонаказващият орган не е възприел предложената от проверяващата комисия квалификация на установеното дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2, вр. чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР – неизпълнение на служебни задължения, което само по себе си не е нарушение на закона, но дадената в оспорената заповед правна квалификация, включително с многословието си и цитирането на пълни законови текстове, които съдържат няколко алтернативни хипотези на нарушения, е довело до неправилно приложение на закона.

По-нататък в оспорената заповед е наложено наказание на основание чл.194, ал.2, т.1, предложение 4 от ЗМВР, след което е възпроизведен целият текст на нормата (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове (пр.1), на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи (пр.2), заместник-министрите и главния секретар на МВР (пр.3) и на преките ръководители (пр.4). Отново липсва конкретизация кое точно поведение е съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предложение 4 от ЗМВР, още повече, че веднага следва неправилно (тъй като е съставомерно по чл.194, ал.2, т.1, предложение 1-во от ЗМВР) посочване на чл.59, ал.1 от Инструкция № 8121з-929/17 г. за П..

След текста на чл.194, ал.2, т.1, предл.4 от ЗМВР в скоби е посочен чл.59, ал.1 от Инструкция № 8121з-929/17 г. за П., чийто текст е възпроизведен по-горе в заповедта: нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение. Т.е. идентично на предходната страница от акта са смесени двете хипотези на чл.194, ал.2, т.1, предл.1-во и предл. 4-то от ЗМВР.

Отново следва цялостно възпроизвеждане на текстовете на чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР (неизпълнение на..... заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители) и на чл.200, ал.1, т.15 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове), което само задълбочава смесването на различни хипотези на дисциплинарни нарушения.

По изложените съображения съдът приема, че при квалифициране на

описаното поведение на служителя дисциплинарнонаказващият орган е допуснал неправилно приложение на материалния закон, изразяващо се в неправилно посочване на вменената за нарушена хипотеза от нормата от чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, която от своя страна не е съответна на фактическото описание на нарушението. Допуснато е отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължима отмяна на оспорената заповед.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторени разноски за държавна такса в размер на 10.00 лв. Неправилно надвнесената сума от 15.00 лв. подлежи на връщане при поискване от негова страна. Претендираното адвокатско възнаграждение от 600 лв. е по-ниско от минималното от 750 лв. съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което следва да се присъди в пълнота.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. И. Н., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], кантора 322, чрез адв. А. М. от САК, Заповед № 227з-514 от 21.06.2023 г. на ВПД началник на 03 РУ-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. И. Н., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], кантора 322, чрез адв. А. М. от САК, на основание чл.143, ал.1 от АПК сторените в производството разноски в размер на 610 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: